

U s n e s e n í

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Jihlavě rozhodl dne 16. listopadu 2007 v trestní věci obviněného Jiřího Čunka, nar. _____, bytem _____, stíhaného pro trestný čin přijímání úplatku podle § 160 odst.1, 3 písm.b) trestního zákona a obviněného _____, nar. _____, bytem _____, stíhaného pro trestný čin podplácení podle § 161 odst.1, 2 písm. b) trestního zákona, **t a k t o :**

Podle § 172 odst.1 písm.a) trestního řádu **s e** trestní stíhání vedené

1) proti obviněnému Jiřímu Čunkovi, nar. _____, bytem _____, pro skutek spočívající v tom, že dne 11.2.2002 ve Vsetíně, Svárov 1080, v budově Městského úřadu Vsetín, v kanceláři starosty, po telefonickém požadavku na _____, ředitele společnosti H&B REAL kom.spol. IČ 45197504 téhož dne, za účelem vlastního majetkového obohacení osobně převzal od manželky jmenovaného _____, nar. _____, bytem _____, finanční částku nejméně 497.000, - Kč, která pocházela z finančních prostředků společnosti H&B REAL kom.spol. a představovala neoprávněnou výhodu, na níž Jiří Čunek neměl legitimní nárok, a takto učinil v souvislosti s výkonem funkce jednatele ve společnosti Vsetínské byty, s.r.o. se sídlem Vsetín, Svárov 1080, IČ 25835661, v níž zastupoval zájmy majoritního společníka Město Vsetín, a to za realizovaný převod obchodního

převeden na společnost H&B REAL kom. spol. za znalcem

vyčíslenou cenu 3,618.000,- Kč, jež však byla pro město Vsetín se zřetelem k celkovým vysokým aktivům společnosti finančně nevýhodná, neboť hodnota 51% podílu na základním kapitálu společnosti činila nejméně částku 6,773.784,- Kč, když následně dne 14.2.2002 si Jiří Čunek z takto převzaté částky vložil v hotovosti na svůj soukromý účet č. , vedený u Komerční banky a.s., pobočka Vsetín, částku 497.000,-Kč, v němž byl spatřován trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1, 2 písm.b) tr. zákona,

z a s t a v u j e , neboť je nepochybné, že se nestaly skutky, pro které se trestní stíhání vede.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 15. ledna 2007 podala Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování, expozitura Ostrava, Senátu Parlamentu České republiky, s odkazem na ustanovení čl. 27 odst. 4 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, a na ustanovení § 10 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm.c) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), žádost o souhlas s trestním stíháním senátora Jiřího Čunka, nar. , pro skutek, kterého se měl dopustit tím, že jako starosta města Vsetín, měl 11.2.2001 v dopoledních hodinách v kanceláři starosty převzít od , nar. , finanční částku cca 500.000,- Kč, jako odměnu společnosti H&B REAL kom. spol. se sídlem Vsetín, Smetanova 1484, v souvislosti s převodem obchodního podílu Města Vsetín ve společnost Vsetínské byty s.r.o. se sídlem Svárov 1080, IČ 25835661 na společnost H&B

REAL a následně dne 14.2.2002 si měl Jiří Čunek z této částky vložit v hotovosti na svůj soukromý účet č. _____, vedený u Komerční banky ve Vsetíně částku 497.000,- Kč. Senát Parlamentu České republiky, na základě této žádosti, usnesením ze dne 7.2.2007 vyslovil souhlas s trestním stíháním senátora Jiřího Čunka pro skutek vymezený v žádosti Policie ČR.

Vrchní komisař Policie České republiky, Útvar pro odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování, expozitura Ostrava zahájil dne 8. února 2007 dle § 160 odst. 1 tr.řádu trestní stíhání obviněného Jiřího Čunka pro trestný čin přijímání úplatku podle § 160 odst. 1, 3 písm.b) tr. zákona spočívající v tom, že dne 11.2.2002 ve Vsetíně, Svárov 1080, v budově Městského úřadu Vsetín, v kanceláři starosty, po telefonickém požadavku na _____, ředitele společnosti H&B REAL kom.spol. téhož dne, za účelem vlastního majetkového obohacení osobně převzal od manželky jmenovaného _____, nar. 29.11.1971 finanční částku nejméně 497.000, - Kč, která pocházela z finančních prostředků společnosti H&B REAL kom.spol. a představovala neoprávněnou výhodu, na níž Jiří Čunek neměl legitimní nárok, a takto učinil v souvislosti s výkonem funkce jednatele ve společnosti Vsetínské byty, s.r.o. se sídlem Vsetín, Svárov 1080, v níž zastupoval zájmy majoritního společníka Město Vsetín, a to za realizovaný převod obchodního podílu právnické osoby Vsetínské byty, s.r.o., ke kterému bylo přistoupeno dle Smlouvy o převodu obchodního podílu, uzavřené mezi převodcem Městem Vsetín a nabyvatelem H&B REAL kom.spol. dne 23.10.2001, na základě které byl 51% obchodní podíl převodce úplatně převeden na společnost H&B REAL kom.spol. za znalcem

vyčíslenou cenu 3.618.000,- Kč, jež byla pro město Vsetín se zřetelem k celkovým vysokým aktivům společnosti finančně nevýhodná, neboť hodnota 51% podílu na základním kapitálu společnosti činila nejméně částku 6.773.784,- Kč, když následně dne 14.2.2002 si z takto převzaté částky vložil v hotovosti na

svůj soukromý účet č. _____, vedený u Komerční banky, a.s., pobočka Vsetín částku 497.000,- Kč.

Dne 9. února 2007 vrchní komisař zahájil dle § 160 odst. 1, § 303 odst. 1 tr. řádu trestní stíhání obviněného _____ pro trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1, 2 písm.b) tr.zákona, jehož se měl dopustit tím, že dne 11.2.2002 ve Vsetíně, Svárov 1080, v budově Městského úřadu Vsetín, v kanceláři starosty, na základě telefonického požadavku starosty města Vsetín, Jiřího Čunka ze dne 11.2.2002, prostřednictvím své manželky _____, za účelem majetkového obohacení Jiřího Čunka zajistil osobní předání finanční částky nejméně 497.000,- Kč z prostředků společnosti H&B REAL kom. spol., představující neoprávněnou výhodu, na kterou Jiří Čunek neměl legitimní nárok, a to v souvislosti s výkonem funkce jednatele ve společnosti Vsetínské byty s.r.o., se sídlem Vsetín, Svárov 1080, v níž zastupoval zájmy majoritního společníka město Vsetín, konkrétně pak za realizovaný převod obchodního podílu právnické osoby Vsetínské byty, s.r.o., ke kterému bylo přistoupeno dle Smlouvy o převodu obchodního podílu mezi převodcem městem Vsetín a nabyvatelem H&B REAL kom. spol. ze dne 23.10.2001, na základě které byl 51 % obchodní podíl převodce úplatně převeden na společnost H&B REAL kom. spol. za znalcem _____ vyčíslenou cenu 3.618.000,- Kč, jež však byla pro město Vsetín se zřetelem k celkovým vysokým aktivům společnosti finančně nevýhodná, neboť hodnota 51% podílu na základním kapitálu společnosti činila nejméně částku 6.773.784,- Kč, když následně dne 14.2.2002 si Jiří Čunek z takto převzaté částky vložil v hotovosti na svůj soukromý účet č. _____, vedený u Komerční banky a.s., pobočka Vsetín, částku 497.000,-Kč.

Dozor nad vyšetřováním této trestní věci byl veden státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Přerově pod sp.zn. 1 ZT 37/2007, jemuž byla

věc přikázána k prověřování usnesením státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka Olomouc ze dne 24.11.2006, sp.zn. 2 KZN 7209/2006, když současně byla odňata podle § 25 trestního řádu per analogiam Okresnímu státnímu zastupitelství ve Vsetíně.

Usnesením státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství v Brně ze dne 4.6.2007, sp.zn. 3 NZT 10/2007, byla podle § 25 trestního řádu per analogiam tato trestní věc z důležitých důvodů odňata státnímu zástupci Okresního státního zastupitelství v Přerově a přikázána k dalšímu provádění úkonů v trestním řízení státnímu zástupci Okresního státního zastupitelství v Jihlavě.

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Jihlavě usnesením ze dne 7.6.2007, sp.zn. ZT 327/2007, podle § 174 odst.2 písm.f) trestního řádu přikázal, aby úkony ve věci vedené u policejního orgánu Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality, služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR pod ČTS: OKFK – 15/6 – 2006 prováděla jiná osoba služebně činná v policejním orgánu Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality, služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR.

Ředitelka Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR rozhodnutím ze dne 8.6.2007 věc na základě shora uvedeného usnesení státního zástupce v útvaru převedla na ÚOKFK expozituru České Budějovice, kde byla pod ČTS : OKFK-21/4-2007 přidělena novému policejnímu orgánu.

Státní zástupce usnesením ze dne 3.8.2007, sp.zn. ZT 327/2007, které nabylo právní moci dne 7.8.2007, trestní stíhání obviněných Jiřího Čunka a pro shora uvedené skutky podle § 172 odst.1 písm.a) trestního řádu zastavil.

Nejvyšší státní zástupkyně rozhodla usnesením sp.zn. 1 NZA 8025/2007 ze dne 25.10.2007 podle § 174a odst.1 trestního řádu tak, že shora uvedené usnesení se zrušuje, neboť je nezákonné.

Státní zástupce, jsa vázán právním názorem, který ve svém rozhodnutí vyslovila nejvyšší státní zástupkyně, provedl ve věci úkony a doplnění, jejichž provedení nejvyšší státní zástupkyně nařídila. Provedené vyšetřování tak mělo být transparentně doplněno ve třech následujících směrech:

- 1) v rozsahu použití znaleckého posudku z oboru psychologie znalkyně při hodnocení shromážděných důkazů, tedy zejména nejen obecné věrohodnosti zkoumané osoby, ale i věrohodnosti jejích konkrétních tvrzení ve spise dokladovaných, jakož i vyhodnocení znalkyní použitých metod vyšetření, jež vzbuzovaly pochybnosti.
- 2) v ověření, zda obviněný Jiří Čunek při vzniku společnosti Vsetínské byty a následném převodu majetkového podílu města na společnost HB REAL jakkoli ovlivňoval zastupitele či pracovníky správy města Vsetín, připravující podklady pro zmiňované transakce či v těchto transakcích rozhodující, aby zvýhodnili právě společnost HB REAL.
- 3) v ověření, zda vůbec při převodu majetkového podílu města Vsetín v obchodní společnosti Vsetínské byty na společnost HB REAL bylo zapotřebí ohodnotit majetkový podíl a transakci realizovat za úplatu, relevanci závěrů znaleckého posudku znaleckého ústavu NOVA s.r.o. znalce a dále, zda vyžádaný znalecký posudek znalce, jehož závěry se staly základem finanční úhrady

převáděného podílu, byl pro město Vsetín transparentní a bylo či nebylo ho možno považovat za právně relevantní. Ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu opatřil státní zástupce ve věci za součinnosti stran všechny podstatné a dostupné důkazy, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí, přičemž objasňoval stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osob, proti nimž se řízení vedlo.

Ve smyslu § 2 odst.6 trestního řádu pak státní zástupce hodnotil důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a došel přitom k těmto závěrům :

Z usnesení podle § 160 odst.1 trestního řádu, jimiž bylo zahájeno trestní stíhání obviněných Jiřího Čunka a je zjišťováno, že policejní orgán opíral důvody pro tento procesní postup o podání vysvětlení M , a a dále pak o výpisy z účtů Komerční banky a.s., z údajů z pokladního deníku společnosti H&B REAL kom.spol. a z odborného vyjádření NOVA spol. s r.o., znalecký ústav Turnov k hodnotě 51% obchodního podílu Města Vsetín ve společnosti Vsetínské byty s.r.o.

K tvrzení, že přijal úplatek v souvislosti s realizací řešení bytové situace občanů v bytech po úpadci Zbrojovka Vsetín, se vyjádřil obviněný Jiří Čunek. Převzetí finanční částky ve výši 497.000 Kč od kategoricky popřel jako tvrzení lživé a nepravdivé. Podrobně popsal časové schéma dne 11.2.2002 s tím, že zhruba od 11,00 hod již nebyl přítomen na vsetínské radnici, neboť odjel do Zlína. K vkladu peněz na účet dne 14.2.2002 pouze uvedl, že šlo o jeho peníze, určitě související se stavbou rodinného domu, odmítl se vyjádřit ke své finanční situaci před vstupem do politiky v roce 1998. Svůj vztah ke

svědkyni označil za pouze profesionální, problémy započaly až koncem roku 2002, kdy založila na radnici odbory a stala se jejich předsedkyní. Když ji vyzval, aby si na radnici našla jiné místo než v jeho sekretariátu, odmítla to. V roce 2004 mu pak přes právníka zaslala osobní dopis, jímž se cítil vydírán. Je přesvědčen, že jde o mstu svědkyně zejména za to, že nevyhověl jejím finančním požadavkům na zvýšení platu, požadavkům na odprodej jejího bytu, situovaného v hájence v majetku města, na kompenzaci jejího neúspěšného podnikání, případně žádosti, aby neřešil negativně žádné záležitosti, týkající se jejího partnera jako ředitele Městských lesů Vsetín.

Pokud jde o tvrzení, že ze své pozice starosty ovlivňoval výběr obchodního partnera do městem uzavírané společnosti Vsetínské byty a následně pak pro tohoto partnera zajistil při převodu majetkového podílu finanční výhodu, takovéto aktivity jednoznačně popřel. Podrobně popsal celý proces, spočívající v založení společnosti Vsetínské byty s.r.o., až k odprodeji obchodního podílu Města Vsetín společnosti H&B REAL a označil ho za transparentní s tím, že všechna rozhodnutí činily orgány příslušné k tomu podle zákona o obcích, přičemž jediným cílem bylo zajistit občanům – nájemníkům bytů nejnižší částku k jejich odkoupení. Z tvrzení obviněného vyplynulo, že jeho aktivity v souvislosti se založením společnosti Vsetínské byty, výběrem strategického partnera, realizací koupě bytových jednotek od správce konkurzní podstaty a následným převodem majetkového podílu města Vsetín na strategického partnera HB Real, byly přesně vymezeny jeho postavením jako starosty a jednatele obchodní společnosti Vsetínské byty. Jinak než jako starosta a jednatel ve věci nevystupoval, do výběru smluvního partnera, do obsahu připravovaných smluv o prodeji bytových jednotek a převodu majetkového podílu nezasahoval. Na věci se zúčastnil aktivně pouze hlasováním v radě a zastupitelstvu a podpisem smluv, které schválila rada a zastupitelstvo města Vsetín.

Již samotné oznámení a zaznamenání těchto skutečností Policií ČR však provází řada vážných pochybností. Úřední záznamy policejních orgánů z období od 6.11.2006 do 10.11.2006 o prováděném prvotním šetření v této věci, označené sp.zn. OKFK – 282/2006 jsou k dispozici ve dvou verzích, v obou přitom chybí první úřední záznam a spisový materiál začíná až číslem listu 2, v jedné z verzí jsou rukou čísla listů dodatečně přepsána. S prvotními materiály tak bylo policejním orgánem manipulováno, přičemž lze mít za to, že Policie ČR neměla zájem na tom, aby původní úřední záznam byl součástí spisového materiálu.

Další pochybnosti lze důvodně spatřovat i v obsahu uvedených písemností. Když za _____ přišel věc přijetí úplatku Jiřím Čunkem oznámit její advokát _____, předložil policejnímu orgánu písemnost, v níž mělo být uvedeno, že starosta Jiří Čunek obdržel částku 500.000 Kč a z této si 497.000 Kč uložil na svůj účet. Tato důležitá písemnost nebyla do spisu zajištěna a nepodařilo se ji ani dodatečně dohledat. V dalším úředním záznamu policejní komisař zapsal, že částku 497.000 Kč skutečně starosta (Jiří Čunek) dne 14.2.2002 uložil na svůj účet, třebaže k takovým závěrům nemohl mít policejní orgán v této fázi šetření žádné relevantní podklady. Úřední záznamy Policie ČR tak vzbuzují vážné podezření, že policejní orgán měl k dispozici údaje podléhající bankovnímu tajemství, opatřené nezákonným způsobem, neboť o výpisy z příslušných účtů požádal státní zástupce Komerční banku až dne 13.12.2006.

Nad rámec úkonů, které ve svém rozhodnutí uložila státnímu zástupci nejvyšší státní zástupkyně, se dozorový státní zástupce pokusil odstranit nejasnosti a závažné rozpory ve výpovědích svědkyně _____ z počátku vyšetřování, spojené s chybějícím dokumentem, který podle policejního orgánu předložil při oznámení trestného činu tehdejší právní zástupce svědkyně

a jež ve spise nebyl vůbec zadokumentován. Podobně pak se snažil státní zástupce objasnit důvody, proč svědkyně , od níž byl o údajném spáchání trestného činu informován, neoznámila jednání sama, vyslala na policii a sama odmítala označení oznamovatele. Státní zástupce již při výslechu 26.7.2007 požádal svědkyni , aby svého právního zástupce zbavila mlčenlivosti a ten mohl o věci před orgány přípravného řízení trestního vypovídat. Svědkyně to však neučinila a advokát , předvolaný státním zástupcem k výslechu na den 12.11.2007, s odvoláním na fakt, že nebyl svojí klientkou zproštěn mlčenlivosti, odmítl vypovídat. Zmíněné rozpory se tak nepodařilo doplněním vyšetřování odstranit.

Pokud jde o již uváděné oznámení převzetí úplatku Jiřím Čunkem, svědkyně nedokázala spolehlivě vysvětlit, proč tuto závažnou skutečnost neoznámila ihned v roce 2002, ale učinila tak až koncem října 2006 advokátovi . Lze mít jisté pochopení pro její tvrzení, že tak neučinila z existenčních obav, neboť byla sekretářkou Jiřího Čunka. Pracovní poměr svědkyně na vsetínské radnici však skončil ke dni 30.6.2005 a svědkyně se o údajném úplatku nezmínila ani v jinak velmi vyhraněném osobním dopise Jiřímu Čunkovi ze dne 14.7. 2006, ani v trestním oznámení na jmenovaného z října 2006 pro pomluvu a vydírání a dokonce ani při výslechu před policejním orgánem k tomuto oznámení ze dne 25.10. 2006. Není pravda, jak svědkyně uvádí, že se o převzetí peněz Jiřím Čunkem nezmínila proto, že jí policejní orgán kladl otázky pouze v souvislosti se zaměřením jejího trestního oznámení. Z úředního záznamu o podání jejího vysvětlení je patrné, že svědkyně na celkem 11 stranách protokolu zcela spontánně a souvisle vypovídá o širokém spektru problémů. Za logicky zcela nepřijatelné je třeba posuzovat tvrzení svědkyně, že nutnost oznámit převzetí peněz Jiřím Čunkem byla vyhodnocena advokátem tak,

že „by se mohla dostat do trestněprávních problémů“, neboť je zřejmé, že neoznámení převzetí peněz by nemohlo mít pro svědkyni žádné právní následky. Stejně tak logicky nevysvětleno zůstává, proč svědkyně nechtěla být ve věci oznamovatelkou, neboť nelze přijmout její vysvětlení, že se té role ujal [redacted], aby celá věc nemohla být nakonec použita proti ní, protože byla přítomna aktu předání peněz.

Na dotaz k motivu návštěvy advokáta [redacted] pak svědkyně při svém výslechu ze dne 26.7.2007 popřela své vysvětlení, podané při vyšetření znalkyní z odvětví psychologie, kde svědkyně uvedla, že advokáta vyhledala ze spontánní reakce a ze zloby s tím, že kdyby jí Jiří Čunek nechal provozovat její kavárnu, „nešla by do toho“. Z vyšetření u znalkyně totiž vyplývá, že svědkyně viní Jiřího Čunka z toho, že jí nebyl snížen nájem za provoz kavárny v objektu města Vsetín.

Za vyvrácenou je třeba považovat výpověď svědkyně k průběhu dne 11.2.2002, kdy mělo dojít k převzetí peněz obviněným Jiřím Čunkem. Je zřejmé, že svědkyně si na skutečné události toho dne nepamatuje a své údaje pouze konstruuje z pracovních diářů, které měla k dispozici (včetně diářů Jiřího Čunka, které si při odchodu z pracovního poměru na radnici přivlastnila), příp. z výpisů z telefonních hovorů, opatřených a předestřených jí v průběhu vyšetřování Policií ČR, přičemž není schopna reflektovat faktické změny v programu Jiřího Čunka uvedeného dne, v diářích nepodchycené. Svědkyně tak zejména tvrdí, že starosta Čunek se na radnici zdržoval až do svého odchodu mezi 14,00 až 14,30 hod., přičemž měl ještě ve 14,06 nebo 14,07 hod. telefonovat do zubní ordinace své manželky. Teprve poté odjížděl na jednání do Zlína, přičemž od 11,15 hod. absolvoval ve své kanceláři pracovní schůzku s [redacted] a ve 13,00 hod. další jednání s [redacted]. Prvně jmenovaný ovšem jako svědek vypověděl, že se tato

schůzka uvedeného dne nekonala a svědek Z potvrdil, že schůzka se ve skutečnosti konala ve Zlíně, kde přítomnost obviněného již v poledních hodinách potvrzují svědci a . Tyto výpovědi svědků plně korespondují s výpovědí dalšího svědka o tom, že po krátké schůzce v kanceláři starosty, k níž došlo kolem 10,30 hod., společně s obviněným Čunkem odešli asi po 10-15 minutách do garáže městského úřadu, Jiří Čunek sedl do auta a odjel. Ze spisu je patrné, že cesta ze Vsetína do Zlína trvá asi 30 minut.

Nepřesvědčivá je i výpověď svědkyně k okolnostem údajného převzetí peněz obviněným Jiřím Čunkem. Předně svědkyně nebyla schopna či ochotna blíže určit dobu, kdy měl Jiří Čunek telefonicky požadovat přinesení peněz ani čas, kdy svědkyně tyto peníze přinesla. Původní velmi vágní údaje, že telefonát o peníze proběhl „dopoledne, spíše k ránu“ a svědkyně se s penězi dostavila „ještě dopoledne“, nakonec svědkyně částečně upřesnila až při výslechu konaném dne 26.7.2007 tak, že dobu, kdy obviněný Čunek telefonoval o peníze, může zařadit mezi 8,00 až 10,00 hod. a přinesení peněz mezi 10,00 až 11,30 hod.

V souvislosti s těmito časovými údaji třeba zmínit výpovědi svědků Ing. a . Za věrohodnou je třeba označit tu část jejich výpovědi, kdy popisují časový snímek své pracovní činnosti dne 11.2.2002 od počátku pracovní doby až do cca 9.30 hodin, kdy se vzdálil. Tvrzení o jimi popisované poradě vedoucích odborů a následné poradě vedení až do zmiňované doby totiž potvrzují písemné doklady MÚ Vsetín předloženým zápisem o poradě vedoucích odborů, jakož i výpověď svědka , který jednal se starostou Jiřím Čunkem v době, navazující právě na poradu vedení.

Jestliže svědkyně uvedla, že obviněný Jiří Čunek telefonoval o peníze v době mezi 8,00 až 10,00 hod. a současně vypověděla, že mezi telefonátem o peníze a jejich přinesením uběhla asi jedna hodina, přičemž peníze přinesla mezi 10,00 až 11,30 hod. a zdržela se v kanceláři několik minut, pak lze důvodně vyvodit závěr, že svědkyně by s penězi musela přijít nejpozději několik minut před 10,30 hod. (poté obviněný Jiří Čunek jednal s a společně s ním opustil úřad), takže telefonát o přinesení úplatku by musel proběhnout nejpozději před 9,30 hod., tedy v době, kdy ničím, ani trestním stíháním svědků a , nelze zpochybňovat skutečnost, že Jiří Čunek měl se jmenovanými poradou vedení. Sama svědkyně vyvozuje závěry o tom, že se taková porada dne 11.2.2002 nekonala, opět pouze z údajů v pracovním diáři, kde je záznam o přeložení této porady na následující den, přičemž třeba znovu poznamenat, že oba diáře z roku 2002 (svůj i Jiřího Čunka) měla od svého odchodu ze zaměstnání až do jejich předložení Policii ČR ve svém držení.

Výrazné rozpory a nesrovnalosti byly shledány ve výpovědích svědkyně ohledně samotných aktů telefonické „objednávky“ údajného úplatku a jeho „donášky“ svědkyní .

Svědkyně v první řadě tvrdí, že Jiří Čunek požadoval po , aby mu částku 500.000 Kč doručil dopoledne, což by bez dalšího časového upřesnění postrádalo logický smysl, neboť obviněný ještě v průběhu dopoledne odejel do Zlína. Dále měla svědkyně z hovoru vyrozumět, že nemá takovou částku k dispozici a proto mu měl Jiří Čunek doporučit, ať peníze vyzvedne v bance. Tvrzení svědkyně je v rozporu se zjištěnými skutečnostmi, neboť bylo pokladním dokladem ověřeno, že částka 499.000 Kč (v této výši nikoli výjimečná, neboť podle pokladní knihy této společnosti částka v přesně

stejné výši byla v bance vyzvednuta např. i 29.11.2001 a v obdobné výši 450.000 Kč dne 2.1.2002) byla Komerční bankou vyplacena až ve 14,25 hod. téhož dne.

Zatímco v úředním záznamu o podaném vysvětlení ze 7.12.2006 svědkyně uvedla, že Jiří Čunek po přinesení peněz svědkyní obálku s penězi nahoře roztrhl a vytáhl z ní svazek bankovek, přičemž neviděla, o jaké hodnoty bankovek šlo, neboť se toto odehrávalo asi na vzdálenost tří metrů, dne 2.3.2007 si v průběhu výslechu jako svědkyně náhle vzpomněla, že šlo o tisícikorunové bankovky, dokonce nejspíš převázané bankovní páskou tak, jak se užívá v bankách.

Svědkyně dále tvrdí, že dne 14.2.2002 měl Jiří Čunek telefonicky žádat z Komerční banky Vsetín o přednostní uložení částky 497.000 Kč. Z úředního záznamu o podání vysvětlení

vyplývá, že si na takový hovor nepamatuje. V této souvislosti je třeba znovu připomenout úřední záznam Policie ČR z 10.11.2006 o tom, že Jiří Čunek skutečně dne 14.2.2002 uložil na svůj účet částku 497.000 Kč, přičemž policie nemohla mít k tomuto datu o skutečném uložení peněz žádné legálně získané údaje.

Svědci , dlouholetý životní partner svědkyně , a , její blízká přítelkyně potvrzují, že se jim nedlouho po přijetí peněz obviněným Čunkem o této skutečnosti svěřila. Ve výpovědích a však byly shledány podstatné rozpory. V úředním záznamu o podaném vysvětlení ze dne 11.1.2007 uvedl, že má podle informace od své družky za to, že spojovala hovor starosty Čunka, v němž si obviněný řekl o peníze (takový hovor nebyl ve výpisu z telefonní stanice starosty zaznamenán, zatímco svědkyně

hovořila v pozdějších svých výpovědích o popisovaném telefonním hovoru jako hovoru, který Čunek s [redacted] vedli z mobilu). Dle [redacted] neměli s [redacted] jistotu za co měly tyto peníze být, pouze se domnívali, že šlo o souvislost se společností Vsetínské byty a vzhledem k této nejistotě a nejistotě zaměstnání s touto informací dále nijak nenaložili. Svědkyně [redacted] ovšem oproti tomu tvrdí, že partnerovi řekla, že jde o peníze za úspěšný byznys s [redacted] za prodej podílu ve firmě Vsetínské byty.

[redacted] jako svědek slyšený dne 16.3.2007 se ve výpovědi tomuto tvrzení své družky již přizpůsobil, v rozporu s její výpovědí však uvádí, že mu řekla, že Jiří Čunek jí peníze ukázal až po odchodu [redacted].

K posouzení věrohodnosti svědkyně [redacted] byl opatřen znalecký posudek [redacted] z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, jehož závěrem je konstatování, že svědkyně netrpí duševní chorobou ani poruchou (což znalci z odvětví psychologie zjevně hodnotit nepřislouší), její obecná věrohodnost je na velmi dobré úrovni, svědkyně je schopna události kolem sebe adekvátně vnímat a relevantně o nich vypovídat, přičemž nemá sklony k patologické lhavosti. Po přezkoumání obsahu znaleckého posudku a jeho závěrů byly shledány rozpory v jednotlivých argumentacích znalkyně. Ta na jedné straně například uvádí, že situace převzetí peněz je natolik komplikovaná, že nelze předpokládat, že by byla zcela vymyšlená, na jiném místě v posudku oproti tomu konstatuje, že dostupnými metodami však nelze jednoznačně zjistit, že někdo vypovídá o skutečnosti, která se skutečně stala. V posudku dále znalkyně dovozuje, že u svědkyně nebyly zjištěny fabulační tendence, pokud něco neví, přiznává to a nesnaží se „díry“ v paměti nějak smysluplně vyplňovat. Jinde v posudku v rozporu s tím uvádí, že je-li svědkyně nucena se detailně rozpovídat o události, vznikající specifický stres pak facilituje možné doplňování vzpomínek, které skutečnost nemusí exaktně sledovat – např. před léty vyslechla jednostranný telefonický rozhovor a

dovodila, co asi telefonující říká. Je-li tlačena k podrobné výpovědi, může tyto domněnky vydávat za fakt. Vztah k vlastnímu svědectví se u svědkyně vyvíjí postupně, přes opakované výslechy s vědomím toho, že je podezírána ze lži. Svědkyně na to reaguje v souladu se svým osobnostním založením – tvrdošijně setrvává na svém sdělení o tom, „co viděla a slyšela“.

Vzhledem k následnému požadavku nejvyšší státní zástupkyně na vyhodnocení popsanych rozporů bylo přistoupeno státním zástupcem podle § 105 odst. 1 trestního řádu k vyžádání odborného vyjádření z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se zvláštní specializací klinická psychologie znaleckého ústavu .

V odborném vyjádření tohoto ústavu se konstatuje, že psychologické vyšetření svědkyně korespondenční formou, k němuž znalkyně

zčásti přistoučila, je zcela nevhodné, neboť znalec nemá pod osobní kontrolou vyšetřovaného a může dojít například k vypracování testu jinou osobou, vyšetřovaný odpovídi konzultuje apod. Naznačené eventuality hodnotu vyšetření významně snižují. Znalec psycholog se také může kvalifikovaně vyjádřit pouze k věrohodnosti obecné. Tyto závěry, ať již pozitivní či negativní, neznamenaají verifikaci či negaci pravdivosti výpovědi in concreto. I osoba jejíž obecná věrohodnost není z odborného hlediska snížena, může v konkrétní věci vypovídat nepravdivě, zvláště je-li k nepravdě motivována. Posouzení konkrétní věrohodnosti svědka či obviněného pak přísluší výlučně orgánům činným v trestním řízení po zhodnocení všech rozhodných skutečností. Znalcovo posouzení obecné věrohodnosti je pouze jedním z podkladů pro přijetí konečného závěru. Uvedené názory platí i pro svědkyni . Závěry znaleckého posudku

negarantují, že svědkyně v konkrétním případě vypovíá pravdivě či nepravdivě. Nejzásadnější v posudku je přehlédnutí možných

histrionských rysů osobnosti svědkyně , ačkoli výsledky vyšetření takovou možnost otevírají.

Provedené doplnění formou odborného vyjádření znaleckého ústavu tedy jen plně potvrdilo původní výhrady státního zástupce k metodám, jež znalkyně při vyšetření použila, k vnitřním rozporům předmětného posudku znalkyně a konečně zejména k úvaze, že psychologický posudek o věrohodnosti dospělé, duševní poruchou či chorobou netrpící osoby, může zaujímat stanovisko k věrohodnosti konkrétních sdělení v konkrétním čase a místě. Znaleckým ústavem byla plně potvrzena úvaha státního zástupce o tom, že osoba obecně věrohodná za okolností popsaných znalci, může vypovídat nepravdivě. Přesně tyto okolnosti v podobě silných emocí křivdy a nenávisti provedené vyšetřování u svědkyně svědecky i písemně prokázalo. V kontextu právě se zjištěnou motivací svědkyně a dalšími rozsáhlými důkazy, vyvracejícími jednoznačně tvrzení svědkyně, nelze posuzovat její výpověď jinak než jako nepravdivou.

Byť závěry znalkyně jsou posouzením znaleckého ústavu vážně zpochybněny, pro rozhodnutí ve věci netřeba tuto otázku dále vyjasňovat formou revizního znaleckého posudku, neboť i takovýto posudek by nemohl dojít k jiným závěrům než k vyhodnocení obecné věrohodnosti. Ta v dané věci není podstatná, neboť posouzení věrohodnosti svědka v konkrétních uváděných tvrzeních je věcí vyhodnocení důkazů státních zástupcem jednotlivě i v celém souhrnu. Postoje a důvody jednání svědkyně, tak jak částečně vyplývají z odborného vyjádření znaleckého ústavu, potvrzuje i výpověď svědka

. Ten jako svědek uvedl, že v roce 2006 navštívil svědkyni v její kavárně ve Vsetíně a byl velmi překvapen jejím jednoznačně záporným postojem k Jiřímu Čunkovi. Svědek doslova uvedl, že byl fascinován tou nenávistí ke jmenovanému, která ze svědkyně „prostě valila jak řeka“. Svědkova výpověď koresponduje s již zmíněnou reakcí svědkyně při vyšetření u znalkyně z oboru psychologie, kde svědkyně na dotazy uvedla, že

vyhledala ze zloby. Na přímý dotaz znalkyně, zda jde o mstu, jen vyhybavě odpověděla: „Tak bych to neřekla“. Třeba zmínit i trestní oznámení, která na sebe vzájemně Jiří Čunek a _____ podali. Dokonce úřední záznam Policie ČR ze samých počátků šetření konstatuje, že svědkyně chce oznámení využít proti Jiřímu Čunkovi v předvolebním boji.

Po shora uvedeném zhodnocení opatřených důkazních prostředků nezbyvá než konstatovat, že jedinými důkazy, usvědčujícími obviněné Čunka a _____ z trestného činu, jsou výpovědi svědků _____, jejího životního druha _____ a přítelkyně _____. Oba jmenovaní svědci jsou svědky nepřímými, kteří prezentovali pouze skutečnosti, jež se dozvěděli údajně od svědkyně _____. Pomineme-li rozpory mezi jejich výpověďmi a výpovědí _____, popsané v předmětném usnesení, které znamenají samy o sobě pochybnost o věrohodnosti jejich tvrzení, je třeba se zaměřit na hodnocení pravdivosti výpovědi svědkyně _____. Svědkyně sama, jakkoli tvrdí, že její vztah k Jiřímu Čunkovi nebyl a v současné době rovněž „není žádný“, je usvědčována dalším obsahem spisového materiálu z vyhraněně negativního poměru k obviněnému. Zejména po jejím odchodu ze zaměstnání na vsetínské radnici se její vztah k obviněnému Čunkovi prudce vyhrotil, o čemž svědčí její osobní dopis ze dne 14.7.2006, v němž obviněnému velmi emotivně vyčítá zejména urputnou snahu provádět organizační změny ve společnosti Městské lesy Vsetín s.r.o. v době vážného onemocnění jejího druha _____, zavraždění v době, kdy ho žádala o převedení na jinou práci, sexuálně motivované obtěžování, likvidaci jejího podnikatelského záměru, záměrné neřešení její žádosti o odprodej nemovitosti (hájenky) z majetku města.

V souladu s právním názorem a pokynem nejvyšší státní zástupkyně bylo dokazování doplněno o výsledky svědků _____ (současného místostarosty města Vsetín a od roku 1998 zastupitele a člena rady města),

(vedoucí odboru a právníka správních agend),
(referenta odboru hospodářské správy) a
(dlouholetého radního a zastupitele města Vsetín). V doplněném dokazování nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by umožňovaly učinit závěr, že volba obchodního partnera nebo výše ceny odprodeje 51% podílu Města Vsetín ve společnosti Vsetínské byty, s.r.o. skutečně byla důvodem k údajnému poskytnutí a převzetí úplatku. Výběr a schválení obchodního partnera a prodeje obchodního podílu Města Vsetín ve společnosti Vsetínské byty, s.r.o. druhému společníkovi H&B REAL, kom.spol. za cenu stanovenou znaleckým posudkem znalce , byly totiž rozhodnutími Zastupitelstva města Vsetín jako kolektivního orgánu, učiněnými zcela transparentním způsobem a starosta města Jiří Čunek byl pouze kolektivním orgánem města pověřen účastí na valné hromadě společnosti Vsetínské byty, s. r. o. a podpisu smlouvy o převodu obchodního podílu, uzavřené dne 23.10.2001. Takto rozvedené závěry vycházejí z velmi podrobných a v prověřovaných faktech se zcela shodujících výpovědích svědků , a , kteří transparentně popsali celou genezi jednání města Vsetín se správcem konkurzní podstaty úpadce Zbrojovky Vsetín, přes důvody a mechanismus výběru strategického partnera ve Vsetínských bytech včetně toho, kdo uložil a zpracoval za město písemný záměr vzniku společnosti, kdo a podle jakých pravidel rozhodoval o výběru obchodního partnera, kdo ho oslovil a jednal s ním, kdo s konečnou platností rozhodl o výběru HB REAL a konečně kdo zadával podmínky pro převod obchodního podílu města a kdo o něm rozhodoval.

Formou úředních záznamů o podaném vysvětlení byli policejním orgánem k věci slyšení členové tehdejšího zastupitelstva Města Vsetín , , , a . Všichni tito bývalí členové

zastupitelstva bez výjimky stejně jako nově slyšení svědci

a

shodně potvrzují, že z počínání starosty Jiřího Čunka nevyplývala žádná osobní zainteresovanost na výběru obchodního partnera a na procesu schvalování odprodeje, nezasahoval do práce odborného aparátu města ani neoslovoval jednotlivé zastupitele a nepřemlouval je k uskutečnění odprodeje obchodního podílu za navrženou cenu. Z výpovědí bývalých členů zastupitelstva také vyplývá, že účelem založení společnosti Vsetínské byty, s.r.o. za účasti Města Vsetín a nakonec i odprodeje jeho podílu byl nikoli maximální ekonomický zisk Města Vsetín, ale odkoupení a odprodej bytů jejich nájemníkům, tedy občanům města, ve specifických složitých sociálních poměrech ve městě za přijatelné ceny, což se nakonec podařilo. Nelze naopak přehlédnout, že zatímco ve společenské smlouvě ke vzniku společnosti Vsetínské byty, s.r.o. bylo počítáno i s možností odprodeje obchodního podílu města za symbolickou 1 Kč a město Vsetín poté při prodeji svého obchodního podílu smluvně ošetřilo odprodej tohoto podílu společnosti H&B REAL, kom. spol. za částku 50 000 Kč, představující peněžní vklad města do společnosti, nakonec došlo k odprodeji tohoto podílu za cenu stanovenou znaleckým posudkem, což společnost H&B REAL byla na rámec původní smlouvy ochotna zaplatit. V žádném případě tak nelze mluvit o tom, že by odprodejem podílu města vznikl společnosti H&B REAL nějaký prospěch, který by byl odůvodňoval poskytnutí úplatku obviněnému Jiřímu Čunkovi.

Doplněním vyšetřování o další důkazy, jak bylo uloženo nejvyšší státní zástupkyní, bylo tedy zjištěno, že Jiří Čunek ani při výběru obchodního partnera města Vsetín ve společnosti Vsetínské byty, ani následně při stanovení výše finanční úhrady za převáděný majetkový podíl na HB REAL, do věci nezákonně nezasahoval a osoby, které o transakcích rozhodovaly, nijak neovlivňoval. Bylo tedy vyvráceno, že by se snažil, jak má na mysli ust. § 160 a 161 tr.zákona obstarat věc obecného zájmu, jímž by případné ovlivňování bezpochyby bylo.

Naopak, celá transakce dle provedených důkazů proběhla pro společnost HB REAL fakticky nevýhodně, když oproti původní platné smlouvě, podle níž mělo HB REAL vrátit městu Vsetín jeho vklad do společnosti ve výši 50 000 Kč, město později požadovalo částku 3.618000 Kč. Pokud by společnost na původní částce trvala, byla by pravděpodobně úspěšná. Dobrovolně však dodatečně souhlasila s vyšší částkou a tím svůj zisk snížila o více než 3.500 tisíc Kč. Bylo přitom postaveno najisto, že obchodní podíl mohl být v souladu s obchodním zákoníkem převeden bezplatně. Podobně pak společnost HB REAL postupovala při dispozici s přeplatkem za daně z převodů bytových jednotek, když přeplatek ve výši 4.5 mil.Kč, vrácený finančním úřadem, byl rozpočítán a vrácen nájemníkům-novým nabyvatelům bytů. Ze shora uvedeného je zřejmé, že provedená transakce, tak jak byla právně nastavena, naprosto neskýtala společnosti HB REAL žádnou neoprávněnou výhodu, obv.Jiří Čunek transakci neovlivňoval a nebyl důvod Jiřího Čunka uplácet. Vyšetřování se rovněž zaměřilo na přesné zjištění výše majetkového podílu města Vsetín v obchodní společnosti Vsetínské byty. Shromáždilo postupně několik ve svých závěrech se lišících znaleckých posudků, přičemž níže uvedené důkazy odstranily veškeré pochybnosti o skutečné výši majetkového podílu města. Úvodem třeba přitom uvést, že význam fakticky všech shromážděných znaleckých posudků pro naplnění znaku skutkové podstaty úplatkářství, jež je kladen obviněným a Čunkovi za vinu, se ukázal mizivým. Toto tvrzení vychází z faktu, potvrzeném ve spise, že cena majetkového podílu nehrála v provedené transakci žádnou roli a převod majetkového podílu mohl a byl veden ze zcela odlišných než právě zištných důvodů.

Kromě usvědčující výpovědi korunní svědkyně se
trestní stíhání obviněných Jiřího Čunka a opíralo i o znalecký
posudek z oboru oceňování majetku podniku NOVA spol. s r.o., znaleckého
ústavu v Turnově, vyčíslovajícího hodnotu 51% obchodního podílu právnické

osoby Vsetínské byty, s r.o., převedeného Městem Vsetín na společnost H&B REAL kom.spol., přičemž finanční nevýhodnost takového převodu měla být důvodem pro poskytnutí úplatku ředitelem společnosti H&B REAL

a přijetí tohoto úplatku Jiřím Čunkem.

K tomu třeba předně konstatovat, že spisový materiál obsahuje několik odlišných posouzení výše hodnoty tohoto obchodního podílu. Znalec

tuto hodnotu v roce 2001 stanovil částkou 3.618.000 Kč, za kterou byl obchodní podíl skutečně odprodán. V usneseních o zahájení trestního stíhání obviněných je operováno s částkou 6.773.784 Kč, předběžně k žádosti policejního orgánu vypočtenou znaleckým ústavem NOVA spol. s r.o. se sídlem v Turnově, který pak znaleckým posudkem, vyžádaným Policií ČR, tuto hodnotu vyčíslil částkou dokonce 14.865.896,91 Kč. Podle znaleckého posudku znaleckého ústavu MBM - Hopet s.r.o. Praha, opatřeného obhajobou, naopak činila hodnota uvedeného obchodního podílu pouze 3.221.000 Kč. Obsáhlým výsledkem , ředitele znaleckého ústavu NOVA spol. s r.o.

byla objasněna metoda výpočtu výše uvedeného obchodního podílu, znaleckým posudkem znaleckého ústavu MBM- Hopet s.r.o. a výsledkem jeho jednatele došlo k reviznímu posouzení podaného posudku znaleckého ústavu NOVA s.r.o., ve kterém je zpochybňována metoda provedeného výpočtu.

Státní zástupce doplnil dokazování o nový výsledek znalce

, jednatele znaleckého ústavu MBM – Hopet, s.r.o., přičemž odstranil procesní vadu v poučení znalce, vytykanou v usnesení nejvyšší státní zástupkyně. Znalec se, tak jak bylo požadováno, podrobně vyjádřil k závěrům ostatních znaleckých posudků. Závěry posudku znaleckého ústavu NOVA spol. s r.o. odmítl s odkazem na podrobnosti uvedené v listinné části znaleckého posudku s tím, že tento posudek je nekonsistentní, netransparentní a ve svých

výsledcích neodůvodněný, zejména pro nedostatečně odůvodněnou volbu jediné oceňovací metody, bez vymezení kategorie výsledné hodnoty, absenci jakýchkoli analýz, umožňujících dílčí závěry vymezující výslednou hodnotu obchodního podílu Města Vsetín ve společnosti Vsetínské byty, s.r.o. a užívání vstupních hodnot a parametrů bez doložení původu, konstrukce či výpočtu. Pokud jde o znalecký posudek _____, znalec _____ konstatuje, že způsob zpracování a použité metody tohoto posudku odpovídají době jeho zpracování včetně výsledné hodnoty obchodního podílu. Odchylna závěrů _____ ke zjištěné ceně od závěrů znaleckého posudku společnosti MBM Hopet, s.r.o. je vzhledem k tomu, že se jedná o odhad ceny, plně akceptovatelná. Znalec uvádí, že s ohledem na ustanovení společenské smlouvy společnosti Vsetínské byty, s.r.o., v níž bylo původně stanoveno, že obchodní podíl Města Vsetín bude převeden za cenu 50.000 Kč, lze znalecký posudek _____ chápat dokonce jako nadbytečný, avšak důležitý z hlediska zprůhlednění celé transakce.

Policejní orgán dále k věci vyžádal i znalecký posudek z oboru ekonomika – odvětví účetní evidence znalkyně _____ k posouzení vedení a stavu pokladní knihy společnosti H&B REAL, kom.spol. za období od 1.10.2001 do 31.3.2002, a to se zaměřením k vkladům a výběrům peněz v tomto období, zůstatkovým stavům pokladny mezi účetním obdobím 12/2001 – 01/2002, k důvodu navyšování zůstatkového stavu pokladny dne 11.2.2002 a platbě za koupi pozemků od manželů _____. Po výslechu znalkyně ze dne 19.7.2007 je možno konstatovat, že podaný znalecký posudek neposkytuje dostatek relevantních důkazů k požadovaným skutečnostem, neboť znalkyně připustila, že vycházela pouze z dokladů, poskytnutých jí Policií ČR a nebyl jí tak znám celkový ekonomický stav společnosti, protože jí nebyly předloženy žádné výsledovky či rozvahy, neznala podnikatelský záměr společnosti a způsob jejího fungování a také neměla k dispozici kompletní

účetnictví společnosti za léta 2001-2002. Ve svém posudku se mohla ke stavu peněz v pokladně vyjádřit pouze variantně, a to z důvodů, že pokladní kniha byla vedena nepřehledně a nikoli v souladu se zákonem o účetnictví, protože k účtování u společnosti H&B REAL docházelo s výraznou časovou prodlevou od uskutečnění účetního případu, čímž docházelo ke zkreslování konečného stavu pokladny. Proto mohla pokladna vykazovat i jiný stav zůstatku finančních prostředků než tomu bylo ve skutečnosti, a to i ke dni 11.2.2002, kdy pokladna před vložení částky 499.000 Kč vyzvednutých toho dne v bance účetně vykazovala stav 855. 127,40 Kč. Pokud by finanční prostředky čerpané z pokladny dne 2.1.2002 v celkové částce 653.000 Kč byly skutečně použity na úhradu pozemku odkoupeného od manželů , pak by skutečný stav před doplněním činil pouze 202.127,40 Kč. Znalkyně připustila, že v tom případě by musela korigovat své původní závěry o neúměrně vysokém zůstatku peněz v pokladně, a to i s ohledem na již zmíněnou absenci informací o konkrétních obchodních aktivitách společnosti H&B REAL. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení se pak podává, že kupní cena za prodaný pozemek byla skutečně dne 2.1.2002 manželé uhrazena. Závěrem třeba tedy konstatovat, že vady tohoto znaleckého posudku jsou neodstranitelné. Variantnost řešení, kterou nabídla znalkyně, byla vyvolána nepřesností podkladů a vstupních informací o stavu pokladny HB Real. Tyto nedostatky jsou nezhojitelné a nelze je odstranit případným revizním posudkem.

Policie ČR-Útvar odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování, expozitura Ostrava vypracovala pro účely trestního řízení Závěrečnou zprávu o finančním šetření ve věci „STAROSTA“, jejímž cílem bylo zadokumentovat majetkový profil obviněného Jiřího Čunka, zmapovat chronologický vývoj majetkových poměrů jeho rodiny, dovést legálnost nabytí majetku a tím, byť jen částečně, potvrdit či vyvrátit vznesená obvinění proti němu. Zpracovatelé šetření konstatují, že obviněný se prakticky

odmítl vyjádřit ke všem dotazům, směřujícím k finančním otázkám, proto je nutné se k těmto bodům vrátit v dalších stádiích trestního řízení. Šetření policie prověřovalo finanční příjmy rodiny Čunkových od roku 1982 do konce roku 1998 a dospělo k závěru, že existuje naprostá disproporce mezi zjištěnými legálními příjmy obviněného a jeho manželky a jejich zjištěným majetkem, neboť zatímco příjem rodiny za toto období činil cca 1.500.000 Kč, Jiří Čunek vložil v listopadu 1998 na účty do peněžních ústavů finanční prostředky v celkové výši 3.500.000 Kč. V dodatku k této závěrečné zprávě se pak konstatuje, že pokud měl Jiří Čunek další finanční prostředky doma, není známo, z jakých zdrojů by pocházely. Dále tento dodatek ke zprávě konstatuje, že Jiří Čunek ke dni splatnosti 11.1.2002 neuhradil fakturu na 356.022 Kč společnosti _____ s.r.o., která byla zhotovitelem hrubé stavby jeho rodinného domu a fakturu zaplatil až dne 15.2.2002 z účtu u Komerční banky, kam dne 14.2.2002 vložil peníze ze zdroje, jež je předmětem vedeného trestního řízení.

Za prokázané skutečnosti, plynoucí z finančního šetření, lze považovat existenci finančních nesrovnalostí mezi příjmy a výdaji obviněného. Podstatné pro vyšetření skutku, pro který byl obviněný Jiří Čunek stíhán, však bylo to, že zmiňované finanční šetření nevyvrátilo jeho obhajobu o tom, že částka 500.000,- Kč, kterou měl v únoru 2002 prokazatelně k dispozici, pocházela z peněz opatřených již v dřívější době. Šetření původu těchto finančních prostředků i pro případ, že byly opatřeny nelegálně, nebylo však možné realizovat v této trestní věci, omezené ve svém rozsahu rozhodnutím Senátu Parlamentu ČR. Tento fakt přirozeně nevylučuje policejní šetření u místně a věcně příslušného policejního orgánu za dozoru místně a věcně příslušného státního zástupce.

Pokud pak jde o nesplacenou fakturu firmě _____, svědek _____, jednatel uvedené společnosti, byť si na podrobnosti nepamatuje,

nevyvrátil obhajobu obviněného Jiřího Čunka, že pozdní splacení faktury mohlo být způsobeno nutností odstranit nějaké vady na dodaných pracích. Navíc potvrdil, že opožděné platby nebyly nijak výjimečné.

Jak shora uvedeno a ve skutkových a právních souvislostech rozebráno, státní zástupce zajistil v průběhu přípravného řízení provedení všech nezbytných a dostupných důkazů, které mohly v relevantní formě v souladu s ustanoveními § 2 odst. 5,6 trestního řádu přispět k objasnění skutku, který je předmětem trestního stíhání obou obviněných. Při hodnocení důkazní situace pak bral v úvahu všechny zjištěné skutečnosti, ve prospěch i neprospěch obviněných a ve svých závěrech se s nimi vypořádal. Je jednoznačné a nezpochybnitelné, že v počáteční fázi vyšetřování stály proti sobě dvě skupiny důkazů, jedna ve prospěch tvrzení o spáchání předmětného trestného činu, druhá pak odporující tomuto závěru. Dalším postupem ve vyšetřování, kdy byly postupně právě v souladu s ustanovením § 2 odst.5,6 trestního řádu dosud neprovedené důkazy doplněny, odstraněny rozpory, plynoucí z dosud důkazů provedených, pak bylo možno dojít k jasnému závěru: pro tvrzení, že obvinění Čunek a se dopustili stíhaného trestného činu, provedené přípravné řízení neskýtá opory.

Státní zástupce pro případnou úvahu o podání obžaloby shledává jediný přímý důkaz, a to výpověď svědkyně . V případě, že by tento důkaz byl jednoznačný, logický a měl alespoň vágní oporu v dalších, byť nepřímých důkazech, byla by namíste úvaha o podání obžaloby. Tento důkaz však zůstal ve světle celého provedeného dokazování zcela osamoceným, bez podpory důkazů dalších, logiky věci a rozhodně i ve vlastní vnitřní rozpornosti. Naopak ostatní skutková zjištění, popsaná výše, svědčí pro závěr, že skutek, tak jak byl popsán svědkyní a převzat do usnesení o stíhání obviněných, se nestal.

Nejen trestní řád, ale i platná interní úprava zavazuje státního zástupce, aby před eventuelním podáním obžaloby pečlivě přezkoumal výsledky přípravného řízení prověřením celého vyšetřovacího spisu a aby posoudil, zda dostatečně odůvodňují postavení obviněného před soud. Státní zástupce, má-li ve věci podat obžalobu, musí dospět k závěru, že postavení obviněného před soud je důvodné a mít tedy sám přesvědčení o jeho vině.

Trestného činu úplatkářství podle § 160 a § 161 trestního řádu se dopouští ten, kdo **v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu přijme nebo si dá slíbit úplatek, nebo nabídne nebo slíbí úplatek.** Je tedy nezbytné, aby úplatek byl úmyslně nabídnut a následně pak úmyslně přijat. **Vždy se tak děje za zákonem stanovené obligatorní podmínky, že nabídnutí úplatku a jeho následné přijetí probíhá v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu.** V dané konkrétní situaci měl být úplatek nabídnut a Jiřím Čunkem přijat v souvislosti se zvýhodněním firmy HB Real při vstupu do obchodní společnosti Vsetínské byty, popř. v souvislosti s finančním zvýhodněním této firmy při převádění majetkového podílu města. Takového zvýhodnění se měl dopustit z titulu své funkce starosty města nebo jednatele společnosti právě Jiří Čunek.

Jak již bylo uvedeno, trestná činnost byla oznámena po pěti letech od jejího údajného spáchání, obsahově pak mělo jít o nabídnutí a přijetí úplatku za jednání, které starosta – uplácený, jako přirozeně nejvlivnější subjekt samosprávy a státní zprávy ve městě a jednatel společnosti, užil pro získání neoprávněné finanční výhody z transakce mezi městem, v jehož čele stojí a soukromou firmou, na kterou byl tento majetek města převáděn, a to ve prospěch statutárního zástupce této firmy. V řešení této kauzy pak od počátku vystupovaly do popředí dva klíčové motivy, jež bylo třeba objasnit, a které také beze zbytku objasněny byly.

Prvým klíčovým momentem bylo objasnění motivu účastnice a přímé svědkyně údajného předání úplatku oznámit takovéto jednání až s odstupem neobvyklých pěti let. Tehdy uplácený, dnes shodou okolností bývalý místopředseda české vlády ČR, se stal senátorem Senátu Parlamentu ČR a tak osobou mimořádně veřejně sledovanou, jejíž osobní a pracovní život, včetně majetkových poměrů, se stal středobodem mediálního zájmu. Neméně významné bylo objasnění **druhého klíčového momentu**, a to motivu uplácejícího poskytnout finanční odměnu uplácenému. To přicházelo v úvahu potud, pokud po předchozí dohodě s ním, že bude zvýhodněn při výběru uchazečů o společenství v městem zakládané obchodní společnosti a následném převodu majetkového podílu města ve společnosti, v rozporu se zákonem či jinými právními předpisy, se odvděčí uplácenému za vliv, užitý k výběru společenství a následnému finančnímu zvýhodnění, který v jeho prospěch uplácený užil. Třeba zdůraznit, že **takto formulovaný motiv**, jak již bylo uvedeno, **je přímo zákonným znakem skutkových podstat trestných činů úplatkářství** v oddílu třetím trestního zákona č. 140/1961 Sb., **když je „souvislostí převzatého úplatku s obstaráním věci obecného zájmu“**.

Provedené vyšetřování prokázalo, že Jiří Čunek za okolností, které popsala svědkyně , žádné finanční prostředky nepřevzal. Zcela pak byla vyvrácena jakákoliv jeho aktivní úloha při zvýhodnění firmy HB Real při vstupu do obchodní společnosti Vsetínské byty a nabytí majetkového podílu města. Jiří Čunek tedy nepřijal žádnou finanční částku způsobem, popsaným v usnesení o jeho trestním stíhání a neobstaral ve prospěch HB Real věc obecného zájmu. Za této situace je tedy zjevné, že ani obviněný , ani obviněný Jiří Čunek po stránce subjektivní a objektivní nenaplnili jediný ze znaků skutkové podstaty trestného činu podplácení ve smyslu § 161 odst. 1 trestního řádu a přijímání úplatku dle § 160 odst. 1 trestního řádu.

Proto státní zástupce po vyhodnocení skončeného dokazování dospěl k závěru, že se nestal skutek, pro který byli obvinění stíháni. Z důvodů uvedených v § 172 odst. 1 písm. a) trestního řádu proto trestní stíhání zastavil.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení může obviněný podat nejpozději do tří dnů od jeho doručení stížnost, a to u Okresního státního zastupitelství v Jihlavě. Stížnost má odkladný účinek a rozhoduje o ní Krajské státní zastupitelství v Brně.

V Jihlavě dne 16. listopadu 2007.

JUDr. Arif SALIČOV
okresní státní zástupce